

نگاهی به حضور سه انیمیشن در جشنواره فیلم فجر؛

ضرورت هم خوانی بیشتر با استانداردهای جهانی

 امید روستا

انیمیشن سال هاست به یک زبان جهانی تبدیل شده که به انتقال پیام‌های پیچیده، ساختن دنیای تخیلی و عمیق و حتی بیان موضوعات فلسفی و اجتماعی می‌پردازد. در سطح جهانی، انیمیشن‌ها در جشنواره‌های معتبر بین‌المللی مانند کن، برلین و آنی مطرح شده و جایگاه ویژه‌ای در سینما پیدا کرده‌اند. کشورهایمانند ایالات متحده، ژاپن و فرانسه که در تولید انیمیشن پیشرفته هستند، توانسته‌اند این هنر را به یکی از ارکان اصلی صنعت سینما تبدیل کنند. در ایران نیز صنعت انیمیشن در حال رشد است، با این حال همچنان با چالش‌هایی در مقایسه با رقبای جهانی مواجه است و برای رسیدن به سطح استانداردهای بین‌المللی، نیاز به پیشرفت‌های فنی و روایی بیشتری دارد. در جشنواره فجر ۱۴۰۳، سه انیمیشن برجسته به نمایش درآمد که هر کدام توانستند توجهات زیادی را جلب کنند و بحث‌های مختلفی را در عرصه داخلی به وجود بیاورند. این انیمیشن‌ها عبارت‌اند از «پسر دلفینی ۲»، ساخته محمدامین همدانی، «زال و رودابه» ساخته محمدعلی سجادی، و «ژولیت» ساخته اشکان رهگذر. این سه اثر هر کدام ویژگی‌ها و چالش‌های خاص خود را دارند که بررسی آن‌ها می‌تواند به ما کمک کند تا جایگاه انیمیشن در سینمای ایران و امکان رقابت آن‌ها با آثار جهانی را بهتر درک کنیم.

کشورهایی مانند ایالات متحده، ژاپن، و فرانسه در تولید انیمیشن‌های پیشرفته و پرهزینه توانسته‌اند استانداردهای بالایی را برای صنعت انیمیشن تعریف کنند

به سطح بالاتری نرسیده است. به عنوان مثال، حرکت‌های دلفین‌ها و دیگر موجودات دریایی در این انیمیشن به اندازه کافی پویا و طبیعی به نظر نمی‌رسند و بیشتر به سبک طراحی‌های ساده‌تری وابسته‌اند.

همچنین، این انیمیشن بیشتر بر روی داستانی ساده و آموزنده برای کودکان متمرکز است. داستان درباره تلاش‌های یک پسر دلفینی برای نجات دنیای زیر آب از خطرات و مشکلات مختلف است و در نهایت پیام‌هایی از دوستی، شجاعت و حفاظت از محیط زیست را به کودکان می‌آموزد. در حالی که این نوع داستان‌های ساده برای گروه‌های سنی پایین‌تر جذاب است، اما برای رقابت با انیمیشن‌های بین‌المللی نیاز به پیچیدگی‌های بیشتری در شخصیت‌پردازی و روایات دارد. به‌ویژه اینکه انیمیشن‌های موفق جهانی، مخصوصاً استودیوهای بزرگ، داستان‌هایی ارائه می‌دهند که در آن‌ها هم مخاطب کودک و هم بزرگ‌ترها می‌توانند به راحتی ارتباط برقرار کنند و درک عمیق‌تری از موضوعات مختلف داشته باشند.

یکی دیگر از چالش‌هایی که «پسر دلفینی ۲» در مقایسه با انیمیشن‌های جهانی دارد، فقدان نوآوری‌های فنی است. انیمیشن‌های موفق بین‌المللی معمولاً از تکنیک‌های جدیدی مانند رندرینگ پیشرفته، واقع‌گراییانه‌تر کردن حرکات و تعامل‌های شخصیت‌ها، و ایجاد لایه‌های مختلف از احساسات و جزئیات بصری استفاده می‌کنند. این ویژگی‌ها باعث می‌شود که تماشاگران بتوانند تجربه‌ای غنی‌تر و عمیق‌تر از فضای انیمیشن داشته باشند. در حالی که «پسر دلفینی ۲» از طراحی جذاب و بصری دلپذیر برخوردار است، اما برای تبدیل شدن به یک اثر قابل رقابت در سطح جهانی باید به‌ویژه در زمینه طراحی حرکات و تعاملات شخصیت‌ها پیشرفت کند.

در مجموع، «پسر دلفینی ۲» در جشنواره فجر ۱۴۰۳ به عنوان یک انیمیشن قابل توجه در عرصه داخلی به نمایش درآمد و موفق شد تا نظر مثبت بسیاری از مخاطبان را جلب کند. با این حال، برای رقابت در سطح

۲ هنوز با استانداردهای رقابتی جهانی فاصله زیادی دارد. انیمیشن‌های مطرح و معتبر جهانی نظیر آثار تولید شده توسط استودیوهای پیکسار و دریم‌ورکس، با بهره‌گیری از تکنیک‌های پیشرفته‌تری در طراحی حرکت، جزئیات دقیق‌تر و استفاده از فناوری‌های نوین، توانسته‌اند آثار پیچیده‌تری تولید کنند که در سطح جهانی قابل رقابت هستند. به‌ویژه در این انیمیشن‌ها، استفاده از شبیه‌سازی‌های پیچیده‌تر برای حرکت‌های طبیعی آب و موجودات دریایی، جزئیات بیشتر در واقع‌گرایی‌ها، و جزئیات بیشتر در طراحی شخصیت‌ها قابل مشاهده است. در حالی که «پسر دلفینی ۲» در تلاش است تا با گرافیک سه‌بعدی خود مخاطب را به دنیای تخیلی‌اش ببرد، در این زمینه به‌ویژه در مقایسه با چنین آثاری، هنوز در برخی از حرکات و جزئیات

ادامه موفق پسر دلفینی

«پسر دلفینی ۲» ساخته محمدامین همدانی، دنباله‌ای بر موفقیت قسمت اول این انیمیشن است که توانسته توجه بسیاری از تماشاگران جشنواره فجر ۱۴۰۳ را به خود جلب کند. این اثر، با فضای فانتزی و رنگارنگ خود، در تلاش است تا داستانی جذاب و سرگرم‌کننده برای کودکان و حتی مخاطبان بزرگ‌تر ارائه دهد. انیمیشن از لحاظ بصری با گرافیک سه‌بعدی پیشرفته‌ای طراحی شده که توانسته به خوبی جزئیات دلفین‌ها، موجودات دریایی و محیط‌های زیر آب را به نمایش بگذارد. طراحی این موجودات و فضای طبیعی دریا با رنگ‌های ملایم و آرام، فضای دلنشین و رویایی‌ای ایجاد کرده است که باعث جذب مخاطب می‌شود. این ویژگی‌ها به انیمیشن جلوه‌ای خاص داده‌اند که برای تماشاگران داخلی به‌ویژه کودکان جذابیت بالایی دارد. با این حال، در سطح جهانی، «پسر دلفینی

